

ΑΠΟΦΑΣΗ

4062/2022

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη εγγραφή και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2023.07.11 14:19:43 EEST, Ο Γραμματέας: EVANGELIA MARAGKAKI

(αριθμός έκθεσης κατάθεσης αίτησης 53586/5919/2022)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίσθηκε κατόπιν κλήρωσης, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 19^η Δεκεμβρίου 2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο ««GEA – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», με Α.Φ.Μ. 997495285, που εδρεύει στην Αθήνα (Λαζάρου Σώχου 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της, Ασημίνας Καπούρου (Α.Μ. Δ.Σ.Α. 41788).

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1)

με Α.Φ.Μ. κατοίκου

ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του,

2) Ομόρρυθμης εταιρίας με

την επωνυμία, με

Α.Φ.Μ. που εδρεύει στο και

εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 3) Ετερόρρυθμης εταιρίας

με την επωνυμία, με

Α.Φ.Μ. που εδρεύει στο και

εκπροσωπείται νόμιμα η οποία δεν παραστάθηκε, 4) Ιδιωτικής κεφαλαιουχικής

εταιρίας με την επωνυμία, με Α.Φ.Μ. που

εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα

η οποία δεν παραστάθηκε.

Η ΑΙΤΟΥΣΑ ζητεί να γίνει δεκτή η από 01.06.2022 αίτησή της, που απευθύνεται στο Δικαστήριο αυτό, κατατέθηκε νόμιμα την 02.06.2022 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 53586/5919/2022 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 25.07.2022 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο της 17.10.2022, μετά δε από δεύτερη αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παριστάμενων διαδικών ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Η αιτούσα παραιτήθηκε παραδεκτά από το δικόγραφο της αίτησης, ως προς τη δεύτερη των καθ' ων η αίτηση, με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της στο ακροατήριο, η οποία επαναλήφθηκε και με το σημειώμά της και σημειώθηκε από τη Δικαστή του παρόντος Δικαστηρίου επί του δικογράφου της αίτησης, με αποτέλεσμα η αίτηση να θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε ως προς αυτήν (άρθρ. 294 εδ. α', 295 §1εδ. α', 297 και 299 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται κατ' αναλογία και στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων).

Από τις προσκομιζόμενες από την αιτούσα υπ' αριθμ. 10.088B'/20.06.2022 και 8.103/23.06.2022 εκθέσεις επίδοσης των δικαστικών επιμελητριών στο Εφετείο Αθηνών,

αντίστοιχα, προκύπτει ότι ακριβές, επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση αίτησης, με πράξη προσδιορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 25.07.2022 επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην τρίτη και τέταρτη των καθ' ων η αίτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρ. 122 §1, 123, 126 § 1 στοιχ. γ', 129, 130 §1 και 686 §4 ΚΠολΔ. Κατά τη δικάσιμο εκείνη η συζήτηση της υπόθεσης αναβλήθηκε, ερήμην της τρίτης και της τέταρτης των καθ' ων η αίτηση, για τη δικάσιμο της 17.10.2022, οπότε και αναβλήθηκε εκ νέου, επίσης ερήμην της τρίτης και τέταρτης των καθ' ων η αίτηση για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας

δικάσιμο. Ακολούθως αντίγραφο της από 17.10.2022 πράξης αναβολής, με κλήση προς συζήτηση για την ορισθείσα μετ' αναβολή δικάσιμο της 19.12.2022, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην τρίτη και τέταρτη των καθ' ων, όπως τούτο προκύπτει από τις προσκομιζόμενες υπ' αριθμ. 1.601Δ'23.11.2022 και 2.194Β'23.11.2022 εκθέσεις επίδοσης των δικαστικών επιμελητών στο Εφετείο Αθηνών,

και αντίστοιχα. Επομένως, εφόσον οι ανωτέρω καθ' ων η αίτηση δεν παραστάθηκαν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης, με τη σειρά που ήταν γραμμένη στο έκθεμα της δικασίμου αυτής, πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο, όμως, θα προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι (ΕφΑθ 2543/2015 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 2225/2009 ΕΛΛΔνη 2010.496, ΚΡΑΝΗΣ, Δ., σε ΚΕΡΑΜΕΑ/ΚΟΝΔΥΛΗ/ΝΙΚΑ, Ερμηνεία ΚΠολΔ, έκδ. 2020, άρθρ. 690, αριθμ.3, ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, Μ., ΕρμΚΠολΔ II, εκδ. 2012, 686 αριθμ. 13).

Με την υπό κρίση αίτησή της η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, εκθέτει ότι αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης του συγγενικού δικαιώματος του άρθρ. 49 ν. 2121/1993 και ότι μοναδικοί εταίροι και μέλη της είναι οι αναφερόμενοι σ' αυτήν τρεις οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που συστάθηκαν από τις εταιρίες παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, τους τραγουδιστές - ερμηνευτές και τους εκτελεστές - μουσικούς, τα μέλη των οποίων παρατίθενται ενδεικτικά στο δικόγραφο. Ότι, η ίδια έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα να διαχειρίζεται και να εισπράττει, δικαστικά και εξώδικα, για λογαριασμό των μελών της, την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρ. 49 §1 ν. 2121/1993 στην ελληνική επικράτεια, ανεξαρτήτως αν οι σχετικές αξιώσεις γεννήθηκαν πριν ή μετά την ίδρυσή της, αρκεί του ότι δεν ήταν επίδικες κατά τον χρόνο της ίδρυσής της. Ότι, οι τρεις οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της, έχουν συνάψει τις εκτιθέμενες στο δικόγραφο συμβάσεις αμοιβαιότητας με αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης του εξωτερικού, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται για τη χρήση του

ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Ότι τα μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι όλοι οι καθ' ων διατηρούν και εκμεταλλεύονται τα αναφερόμενα στην αίτηση καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, και συγκεκριμένα καφέ – μπαρ, στα οποία η μουσική είναι απαραίτητη, σε ωφέλιμο χώρο επιφάνειας: α) 25 τ.μ., καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2017, 2018, 2019, 2020 και 2021 ο πρώτος από αυτούς, β) 70 τ.μ., καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2019, 2020 και 2021 η τρίτη από αυτούς και γ) 100 τ.μ., καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2019, 2020 και 2021 η τέταρτη από αυτούς, χρησιμοποιώντας άπαντες στις επιχειρήσεις τους, κατά το ωράριο λειτουργίας τους, υλικούς φορείς ήχου, που έχουν παραχθεί νόμιμα και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών για την ψυχαγωγία των πελατών τους, κάνοντας χρήση του ενδεικτικά αναφερόμενου στο δικόγραφο ρεπερτορίου, χρήση η οποία, για τις εν λόγω επιχειρήσεις, αποτελεί κύριο παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους. Ότι, οι ως άνω καθ' ων αρνούνται να προβούν σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση και καταβολή της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, που δικαιούνται τα μέλη της, βάσει του ήδη καθορισμένου αμοιβολογίου, επιδεικνύοντας αδιαφορία σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης εκ μέρους της ίδιας. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί: α) να καθορισθεί από το Δικαστήριο, το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, για την εκμετάλλευση του ρεπερτορίου της από τον πρώτο των καθ' ων κατά τα έτη 2017, 2018, 2019, 2020 και 2021 και από τις τρίτη και τέταρτη των καθ' ων, κατά τα έτη 2019, 2020 και 2021 κατά τις αναφερόμενες, για καθέναν εξ αυτών και για κάθε χρήση, διακρίσεις και στα αναφερόμενα στο δικόγραφο ποσά, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., β) να υποχρεωθούν οι τελευταίοι να καταβάλουν προσωρινά στην ίδια το ήμισυ των αναφερόμενων εκεί ποσών, με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση και γ) να υποχρεωθούν οι καθ' ων να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που

χρησιμοποιήθηκαν, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους της. Ζητεί τέλος την καταδίκη των καθ' ων στην καταβολή της δικαστικής της δαπάνης.

Με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση εισάγεται αρμοδίως κατά την προκείμενη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 22 §7 ν. 4481/2017, 682, 686 επ. ΚΠολΔ), ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρ. 22 §7 ν. 4481/2017, 22 και 25 §2 ΚΠολΔ). Είναι δε ορισμένη, παρά τα όσα αντίθετα ισχυρίζεται ο παριστάμενος πρώτος των καθ' ων, δεδομένου ότι αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των ημεδαπών και αλλοδαπών έργων, που κατέστησαν αντικείμενο εκμετάλλευσης, χωρίς την προηγούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή της αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών, ούτε η διευκρίνιση της επί μέρους σχέσης που συνδέει την αιτούσα με τον κάθε αλλοδαπό δικαιούχο, για τον οποίο αξιώνει την καταβολή της επίδικης εύλογης αμοιβής, αφού η αιτούσα νομιμοποιείται και μπορεί πάντα να ενεργεί δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό της και μόνο όνομα, χωρίς να χρειάζεται, επομένως, να διευκρινίζει κάθε φορά την ειδικότερη σχέση που τη συνδέει με τον καθένα από τους δικαιούχους ημεδαπούς ή αλλοδαπούς (ΕφΠατρ 477/2021 ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, για τη δικονομική πληρότητα της αίτησης, όσον αφορά την ενεργητική νομιμοποίηση της αιτούσας αναφορικά με την εκπροσώπηση των αλλοδαπών δημιουργών αρκεί η έγγραφη (με το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο) δήλωση να αναφέρεται στους δειγματοληπτικώς εκτιθέμενους αλλοδαπούς δημιουργούς και τα έργα τους και οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, με τους οποίους έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας, δίχως να απαιτείται η εξαντλητική αναφορά των αλλοδαπών φορέων και των έργων, που διαχειρίζονται οι ελληνικοί οργανισμοί ούτε των σχετικών συμβάσεων αμοιβαιότητας. Από την έγγραφη αυτή δήλωση, περί της ενεργητικής νομιμοποίησης της αιτούσας, προς άσκηση της ένδικης αγωγής, παρέπεται, ότι οι σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας, καθώς και οι συμβάσεις διαχείρισης των προστατευόμενων δικαιωμάτων των Ελλήνων δημιουργών είναι σε ισχύ και, συνεπώς, δεν είναι αναγκαία, για το ορισμένο της ένδικης αίτησης, η αναφορά, ότι έλαβε χώρα

ανανέωση της προστασίας με διαδοχικές σχετικές συμβάσεις ή παροχή πληρεξουσιότητας (ΕφΘεσ 350/2021 ΑΡΜ 2022/1290). Σημειωτέον ότι το Δικαστήριο δικάζει μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, η παρούσα, όμως, υπόθεση δεν αφορά σε ασφαλιστικό μέτρο που σκοπεύει στην εξασφάλιση ή τη διατήρηση δικαιώματος ή τη ρύθμιση κατάστασης, κατά την έννοια των άρθρων 682 επ. ΚΠολΔ, αλλά ρυθμιστικό μέτρο που σκοπεύει στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς και εκδικάζεται, κατά νομοθετική παραπομπή, με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, χωρίς να απαιτείται επίκληση και απόδειξη επείγουσας περίπτωσης ή αποτροπής επικείμενου κινδύνου για τον προσωρινό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, τα δε αντίθετα υποστηριζόμενα από τον παριστάμενο καθ' ου αξιολογούνται ως νομικά αβάσιμα (ΜΠρΘεσ 670/2023 ΝΟΜΟΣ). Επιπρόσθετα παραδεκτά ασκείται η αίτηση αυτή, χωρίς να απαιτείται η προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων μεταξύ του εκάστοτε χρήστη και του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης, περί του ύψους της εύλογης αμοιβής του τελευταίου, απορριπτόμενου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού του παριστάμενου πρώτου των καθ' ου η αίτηση. Ειδικότερα, από τη γραμματική και συστηματική ερμηνεία του άρθρ. 22 §1 ν. 4481/ 2017, δεν ιδρύεται υποχρέωση διαπραγμάτευσης του ύψους της εύλογης αμοιβής των §§1 και 5 του άρθρ. 49 ν. 2121/1993. Η §7 του άρθρ. 22 ν. 4481/2017, αντιπαραβαλλόμενη προς την §6, δεν εντάσσεται στο σύστημα της αναγκαστικής σύμβασης, διότι ο χρήστης έχει ήδη λόγω της νόμιμης άδειας, την ευχέρεια χρήσης του προστατευομένου αντικειμένου. Η διαφωνία τελεί, υπό διαφορετικές προϋποθέσεις, αναλόγως αν πρόκειται για συμβατική ή νόμιμη άδεια. Στην πρώτη περίπτωση, πρέπει να είναι απόρροια άκαρπων διαπραγματεύσεων, ενώ στη δεύτερη, απλώς, της άρνησης του χρήστη να καταβάλλει στον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, την καθορισθείσα από αυτόν εύλογη αμοιβή. Εξάλλου, η διαφωνία μεταξύ Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης και χρήστη, ως προς το ύψος της αμοιβής ή και τους όρους πληρωμής της, συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση της προσφυγής στον δικαστικό καθορισμό της αμοιβής. Δεδομένου δε, ότι η αξίωση γεννάται αυτοδικαίως από και με την άσκηση της προνομιακής χρήσης, η διαφωνία δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα

δικαίου (άρθρ. 49 §1 και 5 ν. 2121/1993). Αντιθέτως, αφορά στο έννομο συμφέρον της αιτούσας. Περαιτέρω, ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δεν υπέχει κατά νόμο, υποχρέωση διαπραγμάτευσης με τον χρήστη ως προς το ύψος της αμοιβής, συμφυώς και ως προς τους όρους πληρωμής, αλλά καθορίζει ο ίδιος ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης τα ανωτέρω μονομερώς, δυνάμει διαπλαστικού δικαιώματος (άρθρ. 379 αναλόγως). Επομένως, σε αντίθεση με όσα ισχύουν σχετικά με τη διαφωνία της §6, αυτή της §7 του άρθρ. 22 ν. 4481/2017 που εφαρμόζεται εν προκειμένω, δεν προϋποθέτει την προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων και το διαπλαστικό δικαίωμα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης ασκείται και με την αίτηση (ή αγωγή) δικαστικού καθορισμού. Κατά το γράμμα δε της διάταξης, η διαφωνία δύναται, υπαλλακτικώς, να άπτεται είτε του ύψους της αμοιβής, είτε των όρων πληρωμής, π.χ αν θα καταβάλλεται εφάπαξ ή τμηματικώς. Περίπτωση διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής υπάρχει και όταν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει αμοιβή, διότι η χρήση καταλαμβάνεται από εξαίρεση ή περιορισμό. Κατά τα λοιπά, στο δικόγραφο της αίτησης (ή αγωγής) του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης πρέπει να αναφέρεται ότι ασκήθηκε το διαπλαστικό δικαίωμα, ότι ο χρήστης διαφωνεί με την καθορισθείσα αμοιβή ή και τους όρους πληρωμής, καθώς και ότι αυτοί είναι εύλογοι¹ (άρθρ. 216 ΚΠολΔ, ΕφΏωνν 56/2022, ΕφΠειρ 351/2021 ΝΟΜΟΣ, ΣΤΑΜΑΤΟΥΔΗ, Ε., Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας, σελ. 421, 422), στοιχεία που περιλαμβάνονται στην υπό κρίση αίτηση. Περαιτέρω, η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρ. 1, 2 §1, 3, 32 §1, 46, 47 και 49 ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρ. 54 §6 ν. 4481/2017 και ισχύει), 2 §§1 και 3, 6, 7 §§1 και 2, 22, 23 και 24 του ν. 4481/2017, 2-5, 7 και 12 του ν. 2054/1992, 346 ΑΚ, 69 §1 περ. ε' (ως προς την αξιούμενη απαίτηση καταβολής του αναλογούντος Φ.Π.Α.), 74, 728 §1 περ. ζ', 729 §2, 731 και 176 ΚΠολΔ. Σημειωτέον ότι νόμιμα ζητείται με την ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήση που έχει, ήδη, πραγμάτοποιηθεί πριν από την άσκηση της αίτησης και η αιτούμενη επιδίκαση, εφόσδ' δεν υπερβαίνει το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης,

όπως ζητεί η αιτούσα, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρ. 692 §4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο, δεδομένου ότι με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρ. 22 §7 εδ. α' ν. 4481/2017 προβλέπεται πλέον, ρητά ότι, «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε» (η τελευταία πρόβλεψη δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρ. 49 ν. 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της ως άνω διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο (ΜονΠρΑθ 349/2022, ΜονΠρΘεσ 763/2022 ΝΟΜΟΣ). Μη νόμιμο όμως και συνεπώς απορριπτέο είναι το αίτημα επιδίκασης τόκων κατά το μέρος που αφορά στον αναλογούντα στην εύλογη αμοιβή Φ.Π.Α., καθώς το συνδεδεμένο με τον αναλογούντα Φ.Π.Α. μέρος της επίδικης αξίωσης μπορεί μεν να επιδιωχθεί δικαστικά κατ' εφαρμογή του άρθρ. 69 §1 περ. ε' ΚΠολΔ, στην περίπτωση όμως αυτή που η πληρωμή της αμοιβής πραγματοποιείται σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης ο παραπάνω φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο είσπραξης της αμοιβής, οπότε και γεννάται η σχετική φορολογική υποχρέωση (ΑΠ 535/2018 ΝΟΜΟΣ) και, επομένως, μόνο έκτοτε οφείλονται, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρ. 345 και 346 ΑΚ, νόμιμοι τόκοι υπερημερίας επί του ποσού του αναλογούντος στην επιδικασθείσα εύλογη αμοιβή Φ.Π.Α. και όχι πριν την επέλευση του εν λόγω χρονικού σημείου, δηλαδή του χρόνου εξόφλησης των επιδικαζόμενων ποσών και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης (ΕφΛαμ 58/2016 ΝΟΜΟΣ). Ο δε φόρος στην περίπτωση αυτή θα υπολογιστεί με βάση το ποσοστό που θα ισχύει κατά τον χρόνο της εξόφλησης (ΑΠ 535/2018 ό.π.). Υπό τις ανωτέρω επισημάνσεις, πρέπει η αίτηση, να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας,

του εξετάστηκε στο ακροατήριο, από τη χωρίς όρκο εξέταση του

5ο φύλλο της υπ' αριθμ. ⁴⁰⁶²/2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών

πρώτου των καθ' ων η αίτηση και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν, άλλα από τα οποία λαμβάνονται υπόψη ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα και άλλα ως δικαστικά τεκμήρια πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα, αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, αποτελεί ενιαίο Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος συστάθηκε, με το από 28.09.2011 καταστατικό, το οποίο έχει νόμιμα καταχωρισθεί στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών, με γενικό αριθμό 15616/06.10.2011, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρ. 49 §§ 6 και 7 ν. 2121/1993 (όπως προστέθηκαν με το άρθρ. 46 §1 ν. 3905/2010 και ίσχυαν κατά τον χρόνο της σύστασής της) και εξακολουθεί να λειτουργεί κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4481/2017. Ο εν λόγω οργανισμός συστάθηκε νόμιμα από τους κατωτέρω αναφερόμενους τρεις οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που λειτουργούν με την έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και συγκεκριμένα από: α) την αστική, μη κερδοσκοπική, εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Ή ΉΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που συνέστησαν νόμιμα οι αναφερόμενες ενδεικτικά στην αίτηση εταιρίες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ - οπτικοποιημένων μουσικών έργων, που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας (δισκογραφικές εταιρίες) και το καταστατικό της έχει δημοσιευθεί νόμιμα στα βιβλία εταιριών του Πρωτοδικείου Αθηνών, με αριθμό 13252/27.07.1994, β) τον αστικό, μη κερδοσκοπικό, συνεταιρισμό με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ – ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που συνέστησαν νόμιμα οι αναφερόμενοι ενδεικτικά στην αίτηση ερμηνευτές καλλιτέχνες, το καταστατικό του οποίου έχει εγκριθεί με την υπ' αριθμ. 4/23.03.1997 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών και έχει καταχωρισθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών και γ) τον αστικό, μη κερδοσκοπικό, συνεταιρισμό με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» και

τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον οποίο συνέστησαν νόμιμα οι αναφερόμενοι ενδεικτικά στην αίτηση εκτελεστές καλλιτέχνες, το καταστατικό του οποίου έχει εγκριθεί με την υπ' αριθμ. 206/1994 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών και έχει καταχωρισθεί στο οικείο μητρώο Συνεταιρισμών. Πιθανολογείται, δε, ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, στην ελληνική επικράτεια, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρ. 49 §1 ν. 2121/1993, που απορρέει από τη μετάδοση οποιουδήποτε υλικού φορέα ήχου στην ελληνική επικράτεια και μάλιστα ανεξάρτητα από το αν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά από την ίδρυσή της, σύμφωνα με τα ειδικότερα αναφερόμενα στην οικεία θέση της παρούσας, αρκεί να μην ήταν επίδικη. Η ίδια τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα τα έργα τους, δεδομένου ότι οι τρεις οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης - μέλη της έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αναφερόμενους στην αίτηση αντίστοιχους προς αυτούς αλλοδαπούς οργανισμούς, δυνάμει των οποίων νομιμοποιούνται να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται οι αλλοδαποί δικαιούχοι συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή οι αλλοδαποί εκτελεστές, μουσικοί, ερμηνευτές τραγουδιστές και παραγωγοί υλικών φορέων ήχου, για τη χρήση του καλλιτεχνικού ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή και, επομένως, νομιμοποιείται ενεργητικά να αξιώνει ιδίω ονόματι με κατάρτιση των σχετικών συμβάσεων ή σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρ. 49 §1 του αυτού ως άνω νόμου, ενιαία και εύλογη αμοιβή από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου. Εξάλλου, ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, πιθανολογήθηκε ότι η αιτούσα, ως μόνος αντιπροσωπευτικός στην ημεδαπή οργανισμός διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, με βάση τις οποίες νομιμοποιείται

ενεργητικά για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής, που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγοί για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην ημεδαπή. Πέραν, όμως, των ανωτέρω συμβάσεων, η τοιαύτη αρμοδιότητα της αιτούσας απορρέει και από τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης», η οποία κυρώθηκε με το ν. 2054/1992 αποτελώντας, μετά ταύτα, αναπόσπαστο μέρος του ημεδαπού δικαίου και η οποία (α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, παραχωρώντας στους πρώτους την «εθνική μεταχείριση», δηλαδή τη μεταχείριση που το ημεδαπό δίκαιο επιφυλάσσει στους ημεδαπούς δικαιούχους των δικαιωμάτων αυτών (άρθρ. 2, 4 και 5 §1 ν. 2054/1992) και (β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» ακόμη και σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς φωνογραφημάτων, μη προερχόμενους από συμβαλλόμενο με την προαναφερόμενη διεθνή σύμβαση κράτος, εφόσον η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έλαβε μεν χώρα στο μη συμβαλλόμενο αυτό κράτος, πλην, όμως, τούτο εντός το αργότερο τριάντα (30) ημερών από την αρχική έκδοση και δημοσίευσή του παρουσιάστηκε στο κοινό και δημοσιεύθηκε στην Ελλάδα, ως συμβαλλομένη, με την ως άνω διεθνή σύμβαση, χώρα, γεγονός που επάγεται όλα σχεδόν τα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία που παρέχει η Διεθνής Σύμβαση της Ρώμης και, συνακόλουθα, το ελληνικό δίκαιο, ακόμα και 'αν τα έργα αυτά προέρχονται από μη συμβαλλόμενο κράτος, όπως μεταξύ άλλων είναι και οι Η.Π.Α.. Και τούτο διότι, λόγω της ραγδαίας εξέλιξης και της τελειότητας των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, τα μουσικά έργα και ιδίως εκείνα που προέρχονται από αναπτυγμένες μουσικά χώρες επιτυγχάνουν την ταχεία και οπωσδήποτε την, πριν από την πάροδο της τριακονθήμερης προθεσμίας, δημοσίευση και παρουσίασή τους, ιδίως, δε, στις χώρες της αναπτυγμένης μουσικά Ευρώπης, συμπεριλαμβανομένης και της ημεδαπής. Οι προαναφερόμενοι οργανισμοί, μέλη της νυν αιτούσας, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

συμφώνησαν από κοινού και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που απαιτούν από τους χρήστες των δημιουργιών αυτών (αμοιβολόγιο), ανάλογα με την έκταση της χρήσης, το οποίο (αμοιβολόγιο), σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 56 §3 ν. 2121/1993, γνωστοποιήθηκε στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις εφημερίδες και συγκεκριμένα: α) στην εφημερίδα «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» της 3ης.2.1998, β) στην Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» της 4ης.2.1998 και γ) στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 4ης.2.1998, ενώ η αιτούσα κατήρτισε αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσιεύθηκε σε τρεις εφημερίδες και συγκεκριμένα: α) στην εφημερίδα «ΚΕΡΔΟΣ» της 20ης.04.2012, β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 20^{ης}.04.2012 και γ) στην εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 19ης.04.2012. Παράλληλα, το τροποποιημένο αμοιβολόγιο, που κατήρτισε ο ενιαίος πλέον οργανισμός, το γνωστοποίησε δημοσίως με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, και συγκεκριμένα: α) στην εφημερίδα «ΑΓΟΡΑ» της 29ης.05.2015, β) στην εφημερίδα «ΑΥΓΗ» της 6ης.05.2015 και γ) στην εφημερίδα «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» της 18ης.06.2015, κάλεσε δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Επιπροσθέτως, το εν λόγω αμοιβολόγιο έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της αιτούσας, καθώς και στην ιστοσελίδα του ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ. Βάσει αυτού, για επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη, όπως στην περίπτωση της κατηγορίας Α2 του αμοιβολογίου (στην οποία εμπίπτουν καφετέριες, καφέ – μπαρ, μπαρ, μπαρ – ρέστοραντ, μπουραρίες, μουσικές ταβέρνες, κλπ.), η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό, κατ' έτος, ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος αλλά και τη διάρκεια λειτουργίας τους ανά έτος. Με βάση το ανωτέρω αμοιβολόγιο, η αμοιβή καθορίστηκε για τις ανωτέρω επιχειρήσεις, στην περίπτωση που λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, ως εξής: α) εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι έως 100 τ.μ. σε 1.500,00 ευρώ ετησίως, β) εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι από 101 έως 200 τ.μ. σε 2.100,00 ευρώ ετησίως, γ) εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι από 201 έως 300 τ.μ. σε 2.500,00 ευρώ ετησίως, δ) εφόσον η επιφάνεια του

καταστήματος είναι από 301 έως 400 τ.μ. σε 3.000,00 ευρώ ετησίως, ε) εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι από 401 έως 500 τ.μ. σε 3.300,00 ευρώ ετησίως, στ) εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι από 501 έως 700 τ.μ. σε 3.600,00 ευρώ ετησίως, η) εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι από 701 έως 900 τ.μ. σε 4.200,00 ευρώ ετησίως και θ) εφόσον η επιφάνεια του καταστήματος είναι από 901 και πάνω τ.μ. σε 5.300,00 ευρώ ετησίως. Εξάλλου, με βάση το ίδιο αμοιβολόγιο εάν η επιχείρηση λειτουργεί μέχρι και επτά (7) μήνες τον χρόνο η αμοιβή καθορίζεται στο 70% της ανωτέρω τιμής και αν λειτουργεί έως και πέντε (5) μήνες τον χρόνο η αμοιβή καθορίζεται στο 50% της ανωτέρω τιμής, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι ο πρώτος των καθ' ων, από την 11.09.2017 (και όχι από τις αρχές του 2017 όπως αβάσιμα ισχυρίζεται η αιτούσα, βλ. την ημερομηνία έναρξης επιχείρησης από τα προσκομιζόμενα από τον ίδιο στοιχεία μητρώου της επιχείρησής του) έως το έτος 2021 και η τρίτη και τέταρτη των καθ' ων από το έτος 2019 έως το έτος 2021, διατηρούσαν και εξακολουθούν να διατηρούν καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος στον νομό Αττικής και ειδικότερα: α) ο πρώτος των καθ' ων η αίτηση, κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος επί της οδού και συγκεκριμένα καφέ – μπαρ με τον διακριτικό τίτλο , στο οποίο η μουσική είναι απαραίτητη, σε ωφέλιμο χώρο επιφάνειας 25 τ.μ., το οποίο λειτούργησε από την 11.09.2017 έως την 31.12.2017, καθ' όλη τη διάρκεια των ετών 2018 και 2019 και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των πέντε (5) μηνών κατά τη διάρκεια των ετών 2020 και 2021, όπως βάσιμα διατείνεται η αιτούσα, λόγω των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού COVID -19 στο σύνολο της Επικράτειας (τα οποία όσον αφορά τον περιορισμό της χρήσης μουσικής που είχαν επιβληθεί, ήρθαν από 12.06.2021), β) η τρίτη των καθ' ων η αίτηση κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος επί της οδού , στον και συγκεκριμένα μπαρ - ρέστοραντ με τον διακριτικό τίτλο , στο οποίο η μουσική είναι απαραίτητη, σε ωφέλιμο χώρο επιφάνειας 70 τ.μ., το οποίο λειτούργησε καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2019 και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των πέντε (5) μηνών κατά τη

διάρκεια καθενός από τα έτη 2020 και 2021, όπως βάσιμα διατείνεται η αιτούσα, λόγω των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού COVID -19 στο σύνολο της Επικράτειας (τα οποία όσον αφορά τον περιορισμό της χρήσης μουσικής που είχαν επιβληθεί, ήρθαν από 12.06.2021) και γ) η τέταρτη των καθ' ων η αίτηση κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος επί της οδού .

στην και συγκεκριμένα μπαρ - ρέστοραντ με τον διακριτικό τίτλο , στο οποίο η μουσική είναι απαραίτητη, σε ωφέλιμο χώρο επιφάνειας 100 τ.μ., το οποίο λειτούργησε καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2019 και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των πέντε (5) μηνών κατά τη διάρκεια καθενός από τα έτη 2020 και 2021, όπως βάσιμα διατείνεται η αιτούσα, λόγω των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού COVID -19 στο σύνολο της Επικράτειας (τα οποία όσον αφορά τον περιορισμό της χρήσης μουσικής που είχαν επιβληθεί, ήρθαν από 12.06.2021). Όλες οι ανωτέρω επιχειρήσεις πιθανολογείται ότι διαθέτουν μόνιμες ηχητικές εγκαταστάσεις με ηχεία αναμετάδοσης, μέσω, δε, των προαναφερόμενων συσκευών αναπαράγονται δημόσια, καθ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας τους, από υλικούς φορείς ήχου, που έχουν νόμιμα παραχθεί, εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις ελλήνων και ξένων ερμηνευτών - εκτελεστών, των οποίων τη συλλογική διαχείριση ασκεί η αιτούσα, αποσκοπώντας στην ψυχαγωγία των πελατών τους στον χώρο τους. Από τα ανωτέρω πιθανολογείται ότι τα πιο πάνω καταστήματα των προαναφερόμενων καθ' ων, ανήκουν στην υπό στοιχείο Α2 κατηγορία του καταρτισθέντος από την αιτούσα αμοιβολόγιου, δηλαδή στην κατηγορία των καταστημάτων εκείνων, για τη λειτουργία των οποίων η χρήση μουσικής είναι απαραίτητη, και αποτελεί κύριο παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους. Εξάλλου, πιθανολογήθηκε ότι υπάλληλος της αιτούσας επισκέφθηκε τις ως άνω επιχειρήσεις με σκοπό τη διενέργεια αυτοψίας, τον έλεγχο της δραστηριότητάς τους και την ενημέρωση των ιδιοκτητών τους σχετικά με την υποχρέωσή τους να της καταβάλουν την εύλογη αμοιβή του άρθρ. 49 §1 ν. 2121/1993 για τη δημόσια εκτέλεση – χρήση ηχογραφημένης μουσικής. Κατά πάγια δε πρακτική παρέδωσε στους ιδιοκτήτες

της κάθε επιχείρησής ή στους υπευθύνους αυτής, ενημερωτικό φάκελο με το δημοσιευμένο αμοιβολόγιό της και τα νομιμοποιητικά της έγγραφα, καθώς επίσης και στοιχεία επικοινωνίας προκειμένου να την καλέσουν για διαπραγμάτευση οι εκάστοτε ιδιοκτήτες κάτι που ουδέποτε συνέβη. Συγκεκριμένα αρμόδιος υπάλληλος της αιτούσας επισκέφθηκε δύο φορές την επιχείρηση του πρώτου των καθ' ων την 16.03.2018 και την 21.02.2018, δύο φορές την επιχείρηση της τρίτης των καθ' ων την 15.01.2019 και την 04.10.2019 και τρεις φορές την επιχείρηση της τέταρτης των καθ' ων την 22.02.2019, την 10.10.2019 και την 03.06.2020. Πέραν τούτων η αιτούσα επανειλημμένα προσκάλεσε τους παραπάνω καθ' ων τηλεφωνικά προς υπογραφή συμφωνίας καθορισμού και καταβολής της επίμαχης αμοιβής, πλην, όμως, οι τελευταίοι αρνήθηκαν τη συνεργασία και αδιαφόρησαν σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης και καθορισμού εύλογης αμοιβής και ουδέν έχουν καταβάλει στην αιτούσα. Μάλιστα ο πρώτος των καθ' ων δήλωσε ότι καταβάλλει την αμοιβή για πνευματικά δικαιώματα στην ΕΥΕΔ και ότι θεωρεί ότι έτσι είναι καλυμμένος και ως προς την υποχρέωσή του απέναντι στην αιτούσα. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, στην προκείμενη περίπτωση, υφίσταται δικαίωμα της αιτούσας να αξιώσει εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων των μελών της. Ο ισχυρισμός του πρώτου των καθ' ων ότι έχει συμβληθεί με ανεξάρτητους μουσικούς – δισκοθέτες οι οποίοι δεν είναι μέλη των αντιδίκων του και δεν εισπράττουν κανένα απολύτως ποσό από αυτούς, και οι οποίοι παίζουν αποκλειστικά τη δική τους μουσική στο κατάστημά του, αμειβόμενοι απευθείας από τον ίδιο χωρίς την ανάγκη διαμεσολάβησης κανενός Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης, αρνούμενος, συνεπώς, την υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής στην αιτούσα, κρίνεται απορριπτέος. Και τούτο διότι, όπως προαναφέρθηκε, η αιτούσα είναι ο μόνος αδειοδοτημένος και αντιπροσωπευτικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς - μέλη του, δικαιούται να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους

χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης (άρθρ. 5 §1 και άρθρ. 6 ν. 4481/2017), δοθέντος, ειδικότερα, ότι στο άρθρ. 7 του ίδιου νόμου προβλέπεται ότι «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, νομίμως αδειοδοτημένος, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους». Σημειωτέον ότι το γεγονός ότι ο πρώτος των καθ' ων προσκομίζει υπεύθυνες δηλώσεις καλλιτεχνών, με τις οποίες οι τελευταίοι δηλώνουν ότι «ουδέποτε έχουν παραχωρήσει το δικαίωμα διαχείρισης και είσπραξης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων» στην αιτούσα και ότι «επιτρέπουν την αναπαραγωγή των μουσικών τους έργων στο καφέ - μπαρ , δεν μπορούν να οδηγήσουν σε αντίθετο συμπέρασμα, διότι από αυτές και μόνο, ουδόλως πιθανολογείται ότι ο πρώτος των καθ' ων περιοριζόταν καθημερινώς στην εκτέλεση μουσικής των οκτώ αυτών καλλιτεχνών, όταν μάλιστα ο ίδιος, όπως προκύπτει από τις σχετικές αναρτήσεις του στο FACEBOOK και σε άλλα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, διοργάνωνε στο κατάστημά του πληθώρα θεματικών μουσικών πάρτυ ποικίλου περιεχομένου (λ.χ. Back to my 80's party, Cocktail party, κλπ.), τα οποία με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας, δεν δύνανται να πραγματοποιηθούν με το περιορισμένο ρεπερτόριο των ως άνω οκτώ καλλιτεχνών, αλλά αντιθέτως απαιτούν διευρυμένο και γνωστό ρεπερτόριο (80ς, punk, hip hop, soul, funk, jazz, rock, κλπ.). Άλλωστε ο ίδιος ο πρώτος των καθ' ων ομολόγησε στην αρμόδια υπάλληλο της αιτούσας που τον επισκέφθηκε για αυτοψία την 21.02.2019, ότι κατέβαλλε στην ΕΥΕΔ τα οφειλόμενα από αυτόν ποσά για πνευματικά δικαιώματα με αποτέλεσμα να θεωρεί ότι είναι καλυμμένος και

9 ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4062/2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών

έναντι της αιτούσας, γεγονός από το οποίο συνάγεται αδιαμφισβήτητα ότι πράγματι εκτελούσε στο κατάστημά του μουσική και άλλων καλλιτεχνών, που είχαν γνωστό ρεπερτόριο, για τους οποίους όφειλε αμοιβή για τα συγγενικά δικαιώματα. Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι οι καλλιτέχνες τραγουδιστές, μουσικοί και παραγωγοί δεν μπορούν ούτε να εκχωρήσουν το δικαίωμά τους προς είσπραξη και διαχείριση ούτε και να παραιτηθούν από αυτό. Στην περίπτωση δε της υποχρεωτικής συλλογικής διαχείρισης οι αντιπροσωπευτικοί για κάθε κατηγορία δικαιούχων οργανισμοί εκπροσωπούν το σύνολο των δικαιούχων, ασχέτως εάν έχει προηγηθεί συμβατική ανάθεση ή όχι. Με βάση τα παραπάνω και αφού ληφθούν υπόψη (α) η συμβολή του έργου των δικαιούχων, ως απαραίτητου παράγοντα, στη λειτουργία των επιχειρήσεων των καθ' ων, για την προσέλκυση πελατείας, (β) η δαπάνη που θα αναλάμβαναν οι καθ' ων, εάν αντί των υλικών φορέων ήχου, με τις εγγεγραμμένες ερμηνείες των δικαιούχων, χρησιμοποιούσαν ζωντανή ορχήστρα μουσικών και εκτελεστών τραγουδιών, (γ) ο χρόνος της χρήσης από τους καθ' ων των υλικών φορέων, που φέρουν εγγεγραμμένα τα μουσικά έργα των δικαιούχων, (δ) η επιφάνεια των επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος εκάστου των καθ' ων και (ε) το γεγονός ότι αμοιβή των μελών της αιτούσας, όπως αυτή προσδιορίστηκε με τα προαναφερόμενα αμοιβολόγια, για την περίπτωση των ως άνω καταστημάτων των επιχειρήσεων των καθ' ων, καταβάλλεται χωρίς οποιαδήποτε αντίρρηση από μεγάλο αριθμό χρηστών, που εκμεταλλεύονται παρόμοιες επιχειρήσεις ανάλογης επιφάνειας, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εύλογη αμοιβή των μελών της αιτούσας, πρέπει να καθοριστεί: α) για τον πρώτο από αυτούς στο εφάπαξ ποσό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 11.09.2017 έως 31.12.2017 (1.500,00 ευρώ X 50% για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες), σε αυτό των 1.500,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2018 έως 31.12.2018, σε αυτό των 1.500,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2019 έως 31.12.2019, σε αυτό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2020 έως 31.12.2020 (1.500,00 ευρώ X 50% για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες, λόγω των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού COVID -19 στο σύνολο της Επικράτειας) και σε

αυτό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2021 έως 31.12.2021 (1.500,00 ευρώ X 50% για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες, λόγω της άρσης απαγόρευσης της μουσικής από 12.6.2021 και επέκεινα και β) για καθεμιά από τις τρίτη και τέταρτη των καθ' ων στο εφάπαξ ποσό των 1.500,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2019 έως 31.12.2019, σε αυτό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2020 έως 31.12.2020 (1.500,00 ευρώ X 50% για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες, λόγω των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από τον κίνδυνο περαιτέρω διασποράς του κορωνοϊού COVID -19 στο σύνολο της Επικράτειας) και σε αυτό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2021 έως 31.12.2021 (1.500,00 ευρώ X 50% για επιχειρήσεις που λειτουργούν μέχρι 5 μήνες, λόγω της άρσης απαγόρευσης της μουσικής από 12.6.2021 και επέκεινα. Επί των ποσών αυτών αμοιβής πρέπει να υπολογισθεί και ο αναλογών ΦΠΑ, όπως αυτός θα ισχύει κατά τον χρόνο της καταβολής της εν λόγω αμοιβής και της έκδοσης των οικείων παραστατικών. Περαιτέρω, συντρέχει κατά νόμο περίπτωση προσωρινής επιδίκασης στην αιτούσα ποσού μέχρι το ήμισυ των ως άνω οφειλόμενων ποσών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, χωρίς να απαιτείται προς τούτο η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης, η οποία, ωστόσο, ως εκ περισσού, πιθανολογείται ότι συντρέχει, προκειμένου οι δικαιούχοι αυτών να μην υποστούν μεγαλύτερη οικονομική ζημία από την απώλειά τους, καθόσον μάλιστα πολλοί εξ αυτών αποβλέπουν στα εν λόγω έσοδα για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών τους. Τα ποσά αυτά πρέπει να επιδικαστούν με τον νόμιμο τόκο, όσον αφορά στο ποσό της εύλογης αμοιβής, από την επομένη επίδοσης της αίτησης, όσον, δε, αφορά στον αναλογούντα Φ.Π.Α. από την επομένη έκδοσης της σχετικής εξοφλητικής απόδειξης, μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση, με την επισήμανση της υποχρέωσης της αιτούσας να ασκήσει εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της παρούσας, αγωγή για την επιδικαζόμενη απαίτηση (άρθρ. 729 §5 ΚΠολΔ). Ο πρώτος των καθ' ων ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η αιτούσα ασκεί καταχρηστικά το δικαίωμά της, διότι οι ομοειδείς με τη δική του επιχειρήσεις υφίστανται αφόρητες πιέσεις από τους αντίδικους οργανισμούς, οι οποίοι με τις προφανώς αβάσιμες απαιτήσεις τους απειλούν την εύρυθμη

λειτουργία τους και την ίδια την ύπαρξή τους (των επιχειρήσεων), καθώς και διότι οι ως άνω οργανισμοί διαμορφώνουν μονομερώς και εντελώς αυθαίρετα το αμοιβολόγιό τους σε υπέρογκα ποσά, τα οποία δεν ανταποκρίνονται στις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της χώρας και στην πραγματική αξία της χρήσης των έργων, με αποτέλεσμα να καθίστανται αυτοί αδικαιολόγητα πλουσιότεροι, χωρίς μάλιστα να έχουν δημοσιοποιήσει τη μέθοδο που ακολούθησαν για τον προσδιορισμό της ως άνω αμοιβής τους και χωρίς να έχουν προηγηθεί διαπραγματεύσεις με τους χρήστες για τον προσδιορισμό αυτής. Όμως, οι ανωτέρω ισχυρισμοί συνιστούν άρνηση της αίτησης και δεν μπορούν να θεμελιώσουν ένσταση κατ' άρθρ. 281 ΑΚ, η οποία προϋποθέτει παραδοχή του ένδικου δικαιώματος, τα δε ανωτέρω περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν μπορούν να καταστήσουν την άσκηση του ένδικου δικαιώματος καταχρηστική (ΕφΠειρ 3/2021, ΕφΑθ 189/2020 ΝΟΜΟΣ). Άλλωστε, όπως προαναφέρθηκε, ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δεν υπέχει κατά νόμο, υποχρέωση διαπραγμάτευσης με τον χρήστη ως προς το ύψος της αμοιβής, αλλά καθορίζει αυτό μονομερώς, δυνάμει διαπλαστικού δικαιώματός του (άρθρ. 379 ΑΚ αναλόγως), ενώ η τυχόν διαφωνία μεταξύ Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης και χρήστη, ως προς το ύψος της αμοιβής ή και τους όρους πληρωμής της, συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση προκειμένου ο πρώτος να προσφύγει στον δικαστικό καθορισμό της αμοιβής. Το Δικαστήριο δηλαδή είναι αυτό που τελικά θα προσδιορίσει την εύλογη αμοιβή σε περίπτωση διαφωνίας.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν ως προς τον πρώτο, τρίτη και τέταρτη των καθ' ων και αφού καθορισθεί προσωρινά η ενιαία και εύλογη αμοιβή της αιτούσας, όπως να υποχρεωθούν προσωρινά οι καθ' ων να της καταβάλουν το ήμισυ αυτής, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο διατακτικό. Πρέπει, ακόμη, να υποχρεωθούν οι καθ' ων να παραδώσουν στην αιτούσα κατάλογο των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασαν στις παραπάνω επιχειρήσεις τους κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα επίδικα διαστήματα. Το σύνολο των δικαστικών εξόδων της αιτούσας πρέπει να επιβληθεί σε βάρος των καθ' ων, καθόσον το μέρος που απορρίφθηκε από την αίτηση της πρώτης είναι ελάχιστο

και δεν έδωσε αφορμή για να αυξηθούν τα έξοδα, κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας (άρθρα 178 §2 και 191 §2 ΚΠολΔ), ενώ δεν πρέπει να οριστεί παράβολο ερημοδικίας ως προς την τρίτη και τέταρτη των καθ' ων, αφού κατά της απόφασης αυτής δεν επιτρέπεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας (άρθρ. 699 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ότι η αίτηση δεν ασκήθηκε ως προς τη δεύτερη των καθ' ων η αίτηση.

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της τρίτης και τέταρτης των καθ' ων η αίτηση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της ενιαίας και εύλογης αμοιβής, που οφείλουν να καταβάλουν ο πρώτος, τρίτη και τέταρτη των καθ' ων στην αιτούσα, για τους υλικούς φορείς ήχου, που χρησιμοποίησαν στα αναφερόμενα στο σκεπτικό καταστήματά τους, για κάθε έτος ως ακολούθως: α) για τον πρώτο καθ' ου στο εφάπαξ ποσό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 11.09.2017 έως 31.12.2017, σε αυτό των 1.500,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2018 έως 31.12.2018, σε αυτό των 1.500,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2019 έως 31.12.2019, σε αυτό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2020 έως 31.12.2020 και σε αυτό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2021 έως 31.12.2021 και β) για καθεμιά από τις τρίτη και τέταρτη των καθ' ων, στο εφάπαξ ποσό των 1.500,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2019 έως 31.12.2019, σε αυτό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2020 έως 31.12.2020 και σε αυτό των 750,00 ευρώ για το χρονικό διάστημα από 01.01.2021 έως 31.12.2021, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., όπως αυτός θα ισχύει κατά τον χρόνο της καταβολής της εν λόγω αμοιβής και της έκδοσης των οικείων παραστατικών, με τον νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του

11ο φύλλο της υπ' αριθμ. 4062/2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου
Αθηνών

αναλογούντος σε αυτή Φ.Π.Α. από την επομένη της έκδοσης του νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον πρώτο, τρίτη και τέταρτη των καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της ανωτέρω καθορισθείσας αμοιβής, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., όπως αυτός θα ισχύει κατά τον χρόνο της καταβολής της εν λόγω αμοιβής και της έκδοσης των οικείων παραστατικών, με τον νόμιμο τόκο ως προς το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης και ως προς το ποσό του αναλογούντος σε αυτή Φ.Π.Α. από την επομένη της έκδοσης του νόμιμου παραστατικού και μέχρι την εξόφληση.

ΟΡΙΖΕΙ προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την επίδοση της παρούσας απόφασης, για την άσκηση αγωγής για τις απαιτήσεις που επιδικάσθηκαν στην αιτούσα.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους καθ' ων η αίτηση να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν στις αναφερόμενες στο αιτιολογικό επιχειρήσεις τους, κατά τα παραπάνω χρονικά διαστήματα.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα της αιτούσας, ύψους εξακοσίων (600) ευρώ, σε βάρος των καθ' ων η αίτηση.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στην 4^η Ιουλίου 2023 απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, με την παρουσία της Γραμματέα.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ για τη δημοσίευση